

ling af sager om udlevering til stater uden for Den Europæiske Union (og Norden)).

Bestemmelsen gennemfører artikel 10 i den nordiske udleveringskonvention og svarer til den gældende bestemmelse i udleveringslovens § 18 b, stk. 2, om den europæiske arrestordre.

Efter det foreslåede *stk. 3* finder den gældende bestemmelse i udleveringslovens § 18 b, stk. 3, vedrørende behandling af sager om udlevering i henhold til en europæisk arrestordre tilsvarende anvendelse ved udlevering til de nordiske lande. Henvisningen til § 18 b, stk. 3, indebærer, at § 14 om forsvarerbeskikkelse finder tilsvarende anvendelse. Efter denne bestemmelse skal der, når der iværksættes politiundersøgelse i en udleveringssag, som udgangspunkt beskikkes forsvarer for den, som søges udleveret. Dette svarer til den gældende bestemmelse i den nordiske udleveringslovs § 12.

Bestemmelsen gennemfører artikel 9, stk. 2, i den nordiske udleveringskonvention.

Efter det foreslåede *stk. 4, 1. pkt.*, træffes afgørelse om udlevering af politidirektøren. Det er således efter lovforslaget som udgangspunkt politidirektøren, der er kompetent myndighed til at træffe afgørelse i sager om udlevering i henhold til den nordiske arrestordre. Foreligger der samtidig med en nordisk arrestordre til lige en europæisk arrestordre eller en udleveringsbegæring fra en stat uden for Den Europæiske Union og Norden, træffes afgørelse om udlevering dog efter det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.*, af justitsministeren. Er der derimod tale om to konkurrerende nordiske arrestordre, træffes afgørelsen af politidirektøren.

De retningslinjer, som Justitsministeriet påtænker at udstede, hvis lovforslaget vedtages, vil bl.a. – i overensstemmelse med den nordiske udleveringskonventions artikel 15 om konkurrerende anmodninger – indeholde nærmere retningslinjer vedrørende behandling af konkurrerende anmodninger.

Der henvises til pkt. 4.2.1, 4.2.3 og 4.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 18 i

Efter det foreslåede *stk. 1* skal den person, som politidirektøren har truffet beslutning om at udlevere, samtidig med underretningen om beslutningen herom oplyses om adgangen til domstolsprøvelse og om fristen herfor. Efter det foreslåede *stk. 2* kan den pågældende herefter forlange, at politiet indbringer spørgsmålet om beslutningens lovlighed for retten. Da den nordiske arrestordre bygger på gensidig anerkendelse af afgørelser om frihedsberøvelse mv., vil en eventuel domstolsprøvelse kun skulle angå, hvorvidt betingel-

serne for udlevering efter loven er opfyldt, hvorimod grundlaget for anmodningen om udlevering, herunder de bevismæssige forhold, ikke vil skulle efterprøves. Efter det foreslåede *stk. 3* skal anmodning om domstolsprøvelse som udgangspunkt fremsættes inden 3 dage efter, at politidirektørens beslutning om udlevering er meddelt den pågældende. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan politidirektøren dog tillade, at beslutningen indbringes for retten, selv om anmodning herom først fremsættes efter fristens udløb. Rettens afgørelse kan efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 3, 2. pkt.*, der indebærer, at den gældende bestemmelse i udleveringslovens § 16, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, kæres til landsretten inden en frist på 3 dage.

Den nordiske udleveringskonvention indeholder ikke udtrykkelige regler om domstolsprøvelse, men den foreslåede bestemmelse opretholder den gældende adgang til domstolsprøvelse af afgørelser om udlevering. De foreslåede *stk. 1-3* er således i overensstemmelse med § 10 i den gældende nordiske udleveringslov, der dog ikke indeholder en udtrykkelig frist for fremsættelse af en anmodning om domstolsprøvelse. Den foreslåede bestemmelse svarer i øvrigt til de gældende bestemmelser i udleveringslovens § 15, stk. 2, § 16 og § 18 b, stk. 4, 2. pkt., der dog vedrører tilfælde, hvor afgørelsen om udlevering i dag træffes af justitsministeren.

Efter det foreslåede *stk. 4* finder bestemmelserne i udleveringslovens § 15, stk. 2, og § 16 tilsvarende anvendelse i de sager, der efter forslaget til § 18 h, stk. 4, 2. pkt., behandles af justitsministeren. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de ovenfor beskrevne frister mv. vedrørende domstolsprøvelse også gælder i sager, hvor der foreligger konkurrerende anmodninger om udlevering, og hvor afgørelsen derfor efter forslaget træffes af justitsministeren.

§ 18 j

Efter den foreslåede bestemmelse kan den, der ønskes udleveret, i et retsmøde dels meddele samtykke til selve udleveringen, dels meddele samtykke til at blive draget til ansvar og videreudleveret til et tredjeland, en medlemsstat i Den Europæiske Union eller en stat uden for Den Europæiske Union og Norden for andre straffbare handlinger begået for udleveringen end den, der sker udlevering for, jf. herom i øvrigt forslaget til § 10 o (lovforslagets § 1, nr. 5). Uanset om der er meddelt samtykke til udlevering, skal der som hidtil træffes afgørelse om udlevering, idet politidirektøren/justitsministeren skal tage stilling til, om betingelserne for udlevering er opfyldt. En